

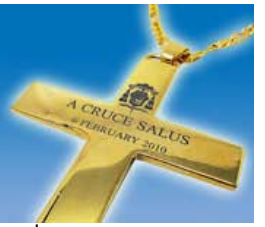
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 13 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก ปรกติแล้วก่อนที่เราจะลงมือสร้างถนน เส้นใดก็ตาม เราต้องมีการปรับพื้นที่ตรงนั้นเสียก่อน บางครั้งต้นไม้ที่สวยงามและร่มรื่น หลายต้นต้องถูกโค่นลง หินก้อนใหญ่ๆ ต้องถูกเคลื่อนออก ตรงที่เป็นเนินต้องถูกปรับให้ราบ ส่วนที่เป็นหลุมเป็นบ่อต้องถูกเติมให้เต็ม อะไรก็ตามที่เป็นอุปสรรคในการทำให้ถนนต้องเอาออกไปทั้งหมดมิฉะนั้นถนนที่ดีและได้มาตรฐานคงไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

พระเยซูเจ้าทรงมีบางสิ่งบางอย่างคล้ายๆ กันนี้ในความคิดของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงเชื่อเชิญประชาชนให้มาเป็นศิษย์พระองค์ พระองค์ทรงคาดหวังว่าพวกเขาจะย้ายอะไรก็ตามที่เป็นอุปสรรคต่อการติดตามพระองค์ออกไปให้หมดจากตัวเขา คำพูดปริศนาที่ว่า “จงปล่อยให้คนตายฝังคนตายของตนเถิด” (ลก 9:60) ไม่ได้หมายความว่าพระองค์ทรงต่อต้านการฝังศพ บิดามารดา ญาติพี่น้อง หรือ ผู้ที่เรารักใคร่ ถ้ามองในแง่หนึ่งคำพูดนี้ชี้ให้เห็นว่า ใครก็ตามปฏิบัติตามที่พระองค์ก็ไม่ต่างจากคนตายฝ่ายจิตเพราะเขาได้ปฏิบัติเจ้าแห่งชีวิต อย่างไรก็ตาม นี่เป็นวิธีพูดของพระเยซูเจ้าที่ต้องการบอกว่าไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่าความซื่อสัตย์ และความจงรักภักดีที่มีต่อพระองค์ พระองค์ต้องเป็นที่หนึ่งและมาก่อนทุกคนและทุกสิ่งในชีวิตของเรา

ในบทอ่านที่หนึ่งผู้เขียนหนังสือพงศกษัตริย์เล่าให้เราฟังเกี่ยวกับ การตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิตของชายคนหนึ่งชื่อว่า “เอลีชา บุตรของซาฟัท” (1พกษ 19:19) พระเจ้าทรงสั่งเอลีชาให้ไปเจิมชавานาผู้นี้เป็นประกาศกสืบต่อจากท่าน “เสี้อคลุม” (1พกษ 19:19) ของเอลีชาห์เป็นสัญลักษณ์แทน “อำนาจและหน้าที่” ประกาศกของท่าน เมื่อท่านวางลงบนตัวของเอลีชา ท่านกำลังเชื่อเชิญเอลีชาให้ทำหน้าที่ประกาศกในอิสราเอลสืบต่อจากท่าน ดูเหมือนว่าในตอนแรกเอลีชาลังเลใจชั่วขณะหนึ่ง ท่านคิดถึงบิดามารดาของท่าน ท่าน คงคิดหนักเหมือนกันว่า ควรจะอย่างไรดี เสรีภาพของท่านปล่อยให้ท่านทำการตัดสินใจ ความตั้งใจที่แน่วแน่เผาผลาญหัวใจของท่าน สุดท้าย ท่านได้ตัดสินใจฆ่าโคที่ท่านใช้ไถนา และเอาเครื่องแอกก่อไฟต้มเนื้อโคนั้น (เทียบ 1พกษ 19:21) การตัดขาดจากเครื่องมือทำมาหากินของท่านเป็นการกระทำเชิงสัญลักษณ์ที่แสดง ให้เห็นว่าท่านได้ สละวิถีชีวิตแบบเก่าอย่างสิ้นเชิง ท่านได้เผาสะพานที่เชื่อมอดีตกับปัจจุบันของท่านและจะไม่มีวันหวนกลับไปอีก หลังจากที่ได้เลี้ยงอำลาประชาชนของท่านแล้ว ท่านได้จากพวกเขาและ “ติดตามไปรับใช้เอลีชาห์” (1พกษ 19:21)

พระเยซูเจ้าทรงเชื่อเชิญให้เราทุกคนทำอย่างเดียวกัน นั่นคือติดตามพระองค์อย่างเต็มที่ด้วยใจเต็มร้อย ตามสถานภาพของเราแต่ละคน เมื่อเรารับศีลล้างบาป โดยผ่านทางพระสงฆ์ ผู้ประกอบพิธีพระองค์ได้ทรงวางผ้าขาวบนตัวเราเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าตั้งนี้เป็นต้นไปเราเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้าและมีชีวิตใหม่ที่มีเสรีภาพอย่างแท้จริง พระเยซูเจ้า ทรงปรารถนาให้เราทุกคนเป็นอิสระหลุดพ้นจากพันธนาการหรืออุปสรรคที่ขัดขวางเราไม่ให้เป็นที่ศิษย์ที่สมบูรณ์ของพระองค์ อย่างไรก็ตาม เราต้องไม่ลืมว่าเสรีภาพเป็นบางสิ่งทีละเอียดอ่อนและซับซ้อนเหมือนกัน เราดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมที่มีเสรีภาพ แต่เราก็เห็นว่าทุกวันนี้มีการใช้เสรีภาพในทางที่ผิด หลายคนคงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า **“เสรีภาพในการเลือกเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สุดของสิทธิมนุษยย์”** บางคนใช้คำพูดนี้เพื่อ เป็นข้ออ้างหรือข้อ พิสูจน์ให้เห็นว่าการที่เขอเลือกทำแทนที่จะเลือกสิทธิที่จะมีชีวิตของเด็กเป็นสิ่งที่ถูกต้อง การกระทำแบบนี้เป็นการใช้เสรีภาพเพื่อสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนังของ ตนเองโดยไม่คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของคนอื่น ความคิดเกี่ยวกับเสรีภาพแบบนี้ไม่ใช่เป็นแบบที่พระเยซูเจ้าทรงนำมาให้เรา

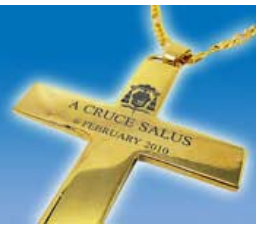
เสรีภาพที่พระเยซูเจ้าทรงนำมาให้เราเป็น **“เสรีภาพที่มีไว้เพื่อรัก”** พระเยซูเจ้าไม่ได้ ทรงบังคับเรา ให้เป็นที่ศิษย์ของพระองค์ หรือให้อุทิศตนเพื่อพระองค์ หรือให้รักพระองค์เหนือทุกคนและเหนือทุกสิ่ง แต่พระองค์ทรงให้เสรีภาพในการเลือกแก่เรา เพราะว่าความรักที่ปราศจากเสรีภาพหรือถูกบีบบังคับโดยวิธีใดก็ตาม ไม่ใช่ความรักที่แท้จริง

ในบทอ่านที่สอง ด้วยความเชื่อสัตย์ต่อพระประสงค์ของพระเยซูเจ้าดังกล่าว นักบุญเปาโล ได้สอนชาวกาลาเทียและ เราทุกคนว่า **“พระเจ้าทรงเรียกเราให้มารับเสรีภาพ ขอเพียงแต่อย่าใช้เสรีภาพนั้นเป็นข้อแก้ตัวที่จะทำตามใจตน แต่จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก”** (กท5:13) การทำตามใจตนเป็นรูปแบบหนึ่งของการเป็นทาส ถ้าเราติดยาเสพติด หรือถ้าเราหมกมุ่นอยู่กับ ความพึงพอใจฝ่ายเนื้อหนัง ความฟุ้งเฟ้อของวัตถุนิยม ลามกยศสรรเสริญ และ ชื่อเสียงเกียรติยศ เราก็ยังไม่เป็นอิสระอย่างแท้จริง เรายังคงเป็นทาสของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ วันใดที่เรารู้สึกว่ามีพวกมัน เราจะเป็นทุกข์ ทราบไถที่เรายังปล่อยตัวตามอำเภอใจ ให้ความหยิ่งจองหอง ความโลภ ความโกรธ ความหลง และ ความเห็นแก่ตัวมาควบคุมเรา เรา ไม่ต่างจากทาสที่แสวงหาแต่สิ่งที่ตอบสนอง **“ความปรารถนาตามธรรมชาติ”** (กท5:16) ของตนเอง บาปทำให้เราเป็นทาสและเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเสรีภาพ

พี่น้องที่รัก เสรีภาพเป็นพระพรยิ่งใหญ่ประการหนึ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่มนุษย์ มนุษย์ที่ปราศจากเสรีภาพไม่ต่างจากหุ่นยนต์ที่คอยทำตามคำสั่งของคนที่ควบคุมมันหรือคำสั่งที่ได้บันทึกไว้ในหน่วยความจำของมันอย่างไรก็ตาม เราต้องตระหนักอยู่เสมอว่าพระพรประการนี้เป็นเสมือนดาบสองคมที่สามารถนำทั้งคุณและโทษมาสู่ตัวเรา ถ้าเราใช้เสรีภาพในทางที่ถูกต้อง ความรักและการรับใช้ของเรา

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

จะมีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า แต่ถ้าเราใช้มันในทางที่ผิด มันก็จะกลายเป็นเพียงข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวที่เรานำไปใช้เพื่อสนับสนุนกิเลสและตัณหาของเรา จำไว้เสมอว่า พระเยซูเจ้าได้ทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาปและความตายตลอดนิรันดรด้วยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระแล้ว เราก็ควรยืนหยัดมั่นคง อย่าปล่อยให้ตนเองตกเป็นทาสอีกต่อไป และพยายามใช้เสรีภาพที่เราได้อย่างเต็มเปี่ยม รักและรับใช้พระองค์อย่างเต็มหัวใจ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**